

MANŽELSKÉ KAUZY

„VIS ET METUS“
KAUZA N.M. MELLO – ARAS**ŽALOBA**

Já, níže podepsaný **Pavel Mello**, narozený 7. 2. 1958, bydliště ..., zastoupený advokátem ..., řádným obhájcem soudu, pověřený dekretem z 9. 2. 2004, žádám, abych byl uveden jako prokurátor a obhájce ve věci této žaloby neplatnosti manželství uzavřeného 31. 7. 1983 v arcidiecézi ..., ve farním kostele sv. ..., s **Aras Františkou**, narozenou 10. 5. 1965, bydliště ...

Sdělují:

S Františkou jsem se seznámil koncem října 1982. V té době jsem bydlel s rodiči a čtyřmi sestrami. Pracoval jsem jako ekologický pracovník v podniku městské správy v.... Mójí velkou životní vášní byl a stále ještě je fotbal, ve kterém jsem měl reálné perspektivy jít hrát do zahraničí jako profesionál. Dokončil jsem studia na nižší večerní střední škole, protože jsem se věnoval hlavně sportu. I když pocházím z věřící rodiny, jsem věřící, ale málo praktikující.

Františka se mi líbila pro svůj vzhled, měla 17 let a chovala se jako děvčátko; mezi námi bylo všechno jako hra. Ale v prosinci mi řekla, že je těhotná, a to byla pro mě rána. V mých plánech byl pouze fotbal a věděl jsem

jaké důsledky by pro mou rodinu mělo těhotenství Františky. Přerušil jsem již jednu předchozí známost a pro mou matku to bylo velmi tvrdé, říkala že je to ostuda, že mé chování poškozují pověst naší rodiny; a už jen proto, že jsem ukončil jednu známost se cítila svými známými odsouzena. Ani jsem nestačil doříct, že Františka je těhotná, a už bylo stanovené datum naší svatby a začalo se s přípravami na sňatek, o kterém jsem ani neuvážoval.

Františka byla mladá, naivní a toužila být velkou a samostatnou, o manželství mluvila klidně, dokonce byla spokojená, zatímco já jsem cítil jak se pod mýma nohama otvírá propast.

Když o dítě přišla, na jednu stranu jsem měl pocit viny, ale na druhou stranu nezakrývám, že jsem doufal, že se svatbu podaří oddálit, a pak se mohlo stát cokoliv. Mohl jsem se věnovat fotbalu bez myšlenky na manželku a tíhu rodiny. Ale mýlil jsem se, protože ani moji rodiče ani Františka neuvážovali o oddálení svatby, která se v rychlosti rozhodla a chystala.

Museli jsme počkat až jí bude 18 let, v květnu 1983, a v červenci jsme se vzali. Já jsem několikrát mé matce a sestrám dal najevo, že se

nechci ženit, ale stál jsem před nepřekonatelnou překážkou, protože podle jejich názoru neexistovala žádná jiná přijatelná možnost: zneuctil jsem mladou dívku a musel jsem to napravit, pokud jsem chtěl mít s nimi se všemi v dobré vztahy.

Kromě toho, jak jsem poznával Františku, viděl jsem, že nemáme nic společné, její chování bylo poznamenáno nezralostí, co se týká manželství, které považovala za možnost odchodu z domova, chtěla se věnovat činnosti, které nebyly v souladu s rodinným životem. A také já jsem toužil po tom, abych se mohl věnovat sportu, a tak jsem si uvědomoval, že můj sňatek s ní neměl šanci na to, aby byl šťastný.

Ale musel jsem se ženit. Kdybych to neudělal, vím že bych matce zasadil takovou ránu, ze které by se už nevzpamatovala. Pro její mentalitu nebylo přijatelné, abych si Františku nevzal, když všichni věděli, že mezi námi došlo k intimnímu styku. Jistě by mě doma nechtěla, a tedy můj život „syna rodiny“, jediného mužského potomka s matkou a čtyřmi sestrami by každopádně skončil. Moje matka, zatímco říkala, že nechce slyšet žádné námitky ohledně mé averze ke sňatku, slíbila, že nám s čímkoliv pomůže, jak s domácností tak ekonomicky,

Neměl jsem žádnou jinou možnost volby, jak kvůli vnějším tlakům tak pro můj vztah s rodiči, jejichž vůli jsem byl vždy podřízen, protože jsem tak byl vychován. Mojí jedinou starostí bylo napravit situaci, kterou jsem způsobil mým lehkomyšlným chováním a nechtěl jsem ztratit reputaci a přízeň mé matky. Bylo pro mě přijatelnější uzavřít manželství a pak se rozvést, v případě že manželství nebude fungovat. A tak jsem zvolil menší zlo, to je manželství, měl jsem jasný úmysl roz-

vést se, pokud nebude funkční.

Manželství jsme uzavřeli 31. 7. 1983; vzpomínám si, že tam bylo hodně lidí, protože tak to rodiny zorganizovaly, ale já jsem se nacházel ve stavu velkého zmatku a znepokojení.

Nebyli jsme šťastní. Nikdy, v žádné chvíli, i přes narození Petra, kterého jsem měl velmi rád, a kterého jsme počali ihned po svatbě, i když jsme se snažili používat ochranu. Já jsem pokračoval ve fotbalu, moje manželka mi vyčítala, že ji s dítětem zanedbávám a že nejsem nikdy doma. Cítil jsem že na mých bedrech leží neuvěřitelná tíha a také Františka často nebyla schopná se starat o dítě a domov, protože byla modelkou, jak po tom vždy toužila.

Petr byl často u prarodičů, moje a Františčinina matka se staraly o dům a pravidelně nám nosily nákup. Petra jsme přijali s láskou, ale rozhodli jsme se nemít další děti.

Rozvedli jsme se v roce 1995, protože naše oddálení se a vzájemné nesnášení dosáhlo vrcholu, Petr zůstal u mně a doposud žijeme společně. Věnuji se fotbalu jako trenér mládeže a chtěl bych vyjasnit smutnou událost, která trvala několik let, to je neplatnost manželství s Františkou. Jestliže náš vztah trval asi 12 let, je to z důvodu smutných událostí nebo z důvodu nemoci, které mě přinutily oddálit mé rozhodnutí požádat o rozvod.

Žádám proto, o neplatnost tohoto manželství dle kán. 1101 § 2 pro vyloučení nerozlučitelnosti manželství z mé strany a pro vliv vážného strachu dle kán. 1103 CIC.

..., 30. června 2004

Pavel Mello
advokát ...

PŘÍLOHY

**DEKRET O USTANOVENÍ TRIBUNÁLU
A JMENOVÁNÍ OBHÁJCE SVAZKU****DEKRET
O PŘIJETÍ ŽALOBY,
JMENOVÁNÍ PROKURÁTORA A PATRONA
A PŘEDVOLÁNÍ STRAN****SESSIO I.
ZJIŠTĚNÍ A STANOVENÍ PŘEDMĚTU SPORU**

Dnes, 03/04/2006 v 10.45 hod, v sídle církevního soudu, za přítomnosti soudce, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku, přítomného níže podepsaného notáře, řádně předvolaných stran – které byly řádně informovány a nevznesly žádnou námitku -, se přistoupilo k zjištění předmětu sporu neplatnosti manželství ve výše uvedené kauze.

Strana žalující, pan Pavel MELLO, narozený 07/02/1958, bydliště v ... se nedostavil; ale je zastoupený svým prokurátorem a patronem advokátem ...

Strana žalovaná, paní Františka ARAS, narozená 10/05/1965, bydliště v ..., byla předvolána doporučeným dopisem č. 1290112096 z 31/01/2006, který byl vrácen na adresu odesílatele, se nedostavila a nevysvětlila svou nepřítomnost.

Předseda soudu učinil pokus smířit obě strany, ale nebylo dosaženo pozitivního výsledku.

Na naléhání žalující strany byl předmět sporu stanoven následovně: „*Zda je možné konstatovat neplatnost projednávaného manželství pro: 1) vyloučení nerozlučitelnosti svazku ze strany muže, žalobce v kauze; 2) vliv vážného strachu na muže, žalobce v kauze*“.

Byl přečten zápis, schválen a podepsán

Patron strany žalující
Soudce
Notář

DEKRET O STANOVENÍ PŘEDMĚTU SPORU

Já, níže podepsaný dr. Mons., předseda soudu,
po shlédnutí Dekretu o přijetí žaloby a předvolání stran ze dne 27/01/2006,

po prostudování kán. 1513 a 1677 Kodexu kanonického práva, a odpovídajících článků instrukce *Dignitas Connubii*

stanovují předmět sporu následovně:

„Zda je možné konstatovat neplatnost projednávaného manželství pro: 1) vyloučení nerozlučitelnosti svazku ze strany muže, žalobce v kauze; 2) vliv vážného strachu na muže, žalobce v kauze“.

Tento dekret bude dán na vědomí účastníkům řízení, kteří mohou vznést případné námitky v termínu 10 dnů. Po uplynutí lhůty se přistoupí k zahájení řízení, naplánování výslechnů stran a svědků.

..., 03/04/2006

Neplatnost manželství

MELLO/ARAS

Sessio II

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dnes 26/05/2006 v 9.00 hodin v sídle tohoto soudu za přítomnosti ctihodného dr. P., Soudce – instruktora, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku a obhájce obhájce strany žalující, za přítomnosti níže podepsaného notáře se dostavil řádně předvolaný pan **Pavel Mello, strana žalující**, ve výše uvedené kauze. Jmenovaný přísahal na svaté evangelium, že bude mluvit pravdu, byl vyslechnut a odpověděl následovně:

1. Pavel Mello, narozen 07/02/1958, bydliště v ..., zaměstnání: v důchodu. Občanský průkaz č.:..., vydaný... Farnost v...

Složil přísahu. Jsem praktikující věřící. Uznávám posvátnost přísahy, kterou jsem složil a podle které budu vypovídat.

2. Moje rodina se přestěhovala na jih v roce 1952, jsme dělnická rodina. Rodinu tvoří moji rodiče, já a čtyři sestry, jedna je starší než já a tři jsou mladší.

Moje matka byla praktikující věřící, můj otec byl věřící, ale kvůli práci se mu nedařilo víru praktikovat.

Byl jsem vychován v úctě k lidským hodnotám, a když mi otec dával radu, byla to věc důležitá, která měla být vykonána, protože jsem mu věřil.

V naší rodině nebývalo napětí. Manželství mých rodičů trvalo 52 let (můj otec zemřel před půl rokem), s obvyklým kolísáním. Fotbal jsem začal hrát, když mi bylo sedm let, měl jsem talent. Byl jsem jediným chlapcem v rodině a mému otci se fotbal velmi líbil, vždycky mi pomáhal a v této mé zálibě mě podporoval. Od svých 16 do 33 let jsem se fotbalem živil. Hrával jsem v lize C a D, které byly v té době považovány za poloprofesionální. Díky zákonům té doby jsem mohl souběžně vykonávat další práci, od roku 1980 jsem začal pracovat v jednom

podniku. Zde jsem pracoval až do 9. července 2001, kdy jsem mohl připojit výdělek z fotbalu a odešel jsem do důchodu.

S mojí matkou jsem měl vždy vynikající vztah.

Moje matka pochází ze středomořské oblasti a byla vychována v úctě ke starým lidem a jejich přání bylo třeba vždy splnit. Byla vychována v této mentalitě, stejně jako můj otec.

S Františkou jsem se seznámil v říjnu 1982 a v prosinci téhož roku otěhotněla, intimně jsme spolu začali žít ihned po seznámení.

Františka bylo 17 let, byla to velmi hezká dívka a se mnou se začala chodit také kvůli vytvoření vlastního image: v té době jsem byl ve světě fotbalu velmi nadějný (byl jsem považován za Paola Rossiho chudých, mám dosud schované novinové články) a toto jí umožňovalo přitáhnout na sebe pozornost médií, protože se chtěla stát modelkou.

Františka byla svým způsobem věřící, ale nebyla praktikující.

Neměla klidné dětství, otec byl alkoholik. Jeden z jejích bratrů (má tři) mi řekl, že ji jednou zachránil před sebevraždou, kdy chtěla skočit z okna po jedné hádce s otcem. V té době jí bylo asi 13/14 let.

Podle mého názoru chtěla také odejít brzy z rodiny.

Jakmile Františka otěhotněla, moje matka i otec se do mě společně pustili a říkali, že musím napravit spáchanou škodu. K tomu se připojily i mé sestry. Na jedné straně mi říkaly, že mi v manželství pomohou, na druhou stranu mi dávaly najevo, že mě nechtějí už více doma, že se před známými a přáteli stydí, protože jsem zneuctil nezletilou dívku.

Matku jsem viděl často plakat, a tak pod takovýmto neustálým nátlakem, a také proto, že jsem nechtěl zůstat sám, jsem zvolil menší zlo, i když jsem věděl, že nedělám dobře, když souhlasím se sňatkem. Nechtěl jsem se ženit, ale byl jsem k tomu přinucen. Větší zlo, které jsem cítil, bylo zarmoutit mé rodiče. Oženil jsem se proto, aby byli spokojeni, i když jsem věděl jak to skončí. Františka se nezajímala o manželství, ale o to, aby měla postavení. Abych objasnil situaci Františky v té době, mohu říci, že byla jako žhavá po slávě.

Všechnu přípravu na svatbu obstarala moje matka se sestrami a s pomocí Františky; vyrazily na plný plyn¹, takovým způsobem, že na jedné straně mě zmátly a zavalily a na druhé straně jsem pochopil, že plánují vše aniž by na mě braly ohled. Začaly s přípravou bez mého vědomí a před tím, než jsem uposlechl jejich naléhání. Abych řekl pravdu, nikdy jsem manželství nepřijal. Pokračoval jsem ve svém způsobu života, věnoval jsem se fotbalu a ony mezitím dělaly přípravy.

Bez mého vědomí šly za panem farářem a dojednaly datum svatby; on je upozornil na fakt, že Františka není plnoletá a tedy, že bude lepší počkat až do května; v květnu také končily fotbalové zápasy a tak vybrali první volnou neděli mezi červnem a červencem, byla to ta, kdy jsme se brali: 31 července 1983, datum, na které si pamatuji velmi dobře.

Všechny tyto machinace jsem odhalil až později, protože vše se dělo za mými zády a ve spolupráci s Františkou.

Veškeré machinace jsem odhalil až dva nebo tři měsíce před datem svatby, které stanovily, když mi ukázaly několik návrhů příprav. Byl jsem velmi překvapený, když jsem odhalil, že vše

bylo téměř připraveno a trval jsem na mém přesvědčení, že nemám v úmyslu se ženit.

V té chvíli jsem pochopil, že by bylo velmi těžké se z toho vykroutit. Odhalil jsem to tehdy, když jsem šel na obecní úřad zanést dokumenty panu faráři, který mi řekl, že se uvidíme 31. července v kostele.

Na otázku odpovídám, že jsem se nikdy osobně s panem farářem nesetkal, a nikdy jsem se nezúčastnil žádné náboženské přípravy. Jediná věc, kterou mi řekl byla, že mám přijít o něco. Vzpomínám si, že svatební oblek mi koupila moje matka a zkusil jsem si ho čtyři nebo pět dní před svatbou; já sám jsem na svatební oblek ani nemyslel, šlo to mimo mě, vzal bych si i normální oblek.

3. Mám vysvědčení z nižší střední školy a znalosti jsem si prohloubil jazykovými kurzy a kurzem technického kreslení, měl jsem v úmyslu zajistit si i jinou budoucnost, kromě fotbalu.

Františka má vysvědčení z nižší střední školy, protože jsem ji přesvědčil já sám, aby si ji udělala.

Až do mých 17/18 let bych charakterizoval moji povahu jako živou; dával jsem vtipné odpovědi; v 18 letech při nehodě zemřela moje první dívka a toto se na mě hluboce podepsalo. Byla to moje první láska a chodili jsme spolu 4 roky. Fotbal mi pomohl překonat tuto skutečnost; a od té doby bych svou povahu charakterizoval jako klidnou, mám trpělivost a dobré vychování.

Františka se zdála navenek velmi nesmělá, ale ve skutečnosti tomu tak nebylo. Když jsme spolu měli intimní styk, nebylo to pro ni poprvé.

4. Na tuto otázku jsem již částečně odpověděl.

Když jsem ji poprvé spatřil, měl jsem dojem, že vidím panenku, byla to překrásná dívka; připomínala mi Klaudii Schiffer dnes. Mluvím upřímně, když jsem ji uviděl, řekl jsem si: „tu musím ji mít“.

Náš citový vztah začal druhý den potom, co jsme se seznámili. Ihned jsme měli intimní styk, ve kterém jsme pokračovali skoro každý den. Mým cílem bylo mít s ní vztah, ale nedělat žádné společné plány, na to jsem vůbec nemyslel.

Mým životem byl fotbal, a tak jsem ji dával svobodu, ať si jde svou cestou jako modelka.

Bohužel, když ji poznal lépe, uvědomil jsem si, že nemůže být ženou mého života, protože byla povrchní. Pro mě bylo důležité, aby mi má žena byla každý den nablízku a sdílela můj svět; a toto se nikdy nestalo. Také během manželství a bohužel na konci to bylo už vzájemné; jeden se nezajímal o druhého a tak mezi námi nikdy nedošlo ke shodě.

Žili jsme ve dvou rozdílných světech.

5. Z mé strany jsem do ní nebyl úplně zamilovaný, přitahovala mě fyzicky. Nic jsme společně neplánovali, kromě našich intimních styků. Neměli jsme příležitost k dialogu, také proto, že jsme se vídali jen večer. Nebyli jsme jednotným párem.

Hádky, které mezi námi byly se týkaly manželství, na kterém ona trvala, a které se mělo

uzavřít také z důvodu příchodu dítěte. Tomu jsem se absolutně bránil a říkal jsem, že mohou být i jiná řešení (nikdy jsem však nemyslel na potrat).

Františka se přede mnou tvářila jako, že mi rozumí a příliš na věci netrvá, a já jsem si neuvědomoval, že se za mými zády dala dohromady s mojí rodinou, aby mě pak postavila již před hotovou věc.

Františka přišla o dítě pár dní po vánocích 1982, a to byla pro mě velká úleva. Bohužel se o tom dozvěděla moje rodina, známí a přátelé, a v souladu s mentalitou mých rodičů se sňatek nemohl více oddálit: uvedl jsem do pohoršení mladou dívku, toto je termín, který použila moje matka, a tím jsem byl postaven před skutečnost, kterou jsem popsal výše.

V našich stycích jsme pokračovali, jak jsem již řekl dříve.

Františka otěhotněla týden po našem sňatku.

6/7 Naši rodiče se o našem vztahu dozvěděli, až když Františka otěhotněla. Nevím, jestli rodiče Františky usilovali o manželství, ale předpokládám, že ano, alespoň její matka. Matka Františky chodila uklízet dům jedné paní, katoličky, silně věřící, se kterou si velmi dobře rozuměla; od Františky jsem se dozvěděl, že tato paní na manželství se velmi zasazovala pro manželství. Kromě toho sestra Františky žila s jedním mužem, již ženatým a tak si myslím, že její matka chtěla, aby alespoň Františka se vdala.

8. Na tuto otázku jsem již částečně odpověděl.

Jak jsem již řekl, manželství jsme před otěhotněním Františky neplánovali. Aniž bych o tom věděl, byl jsem zatažen do příprav, které podnikala Františka s mojí rodinou. A i když Františka přišla o dítě nic se nezměnilo a nemohl jsem se z toho dostat ven. Jak jsem již řekl, o všem jsem se dozvěděl na jaře 1983, když mě postavili před hotovou věc. Vzpomínám si, že jsme se pohádali a dal jsem najevo svůj nesouhlas; vzpomínám si také, že moje matka plakala a otec se choval stroze, řekl mi, že rodina takto rozhodla a tečka. V této chvíli jsem musel ustoupit, protože bych jinak musel jít z domu a rodiče ani sestry by se ke mně neznali.

Vím, že rodiče do toho zapojili i moje kamarády z mužstva, protože i oni mě přemlouvali abych se oženil, i když jemnějším způsobem,.

Chtěl bych dodat, že když jsem se dozvěděl, že Františka přišla o dítě, byl jsem klidnější a hrál jsem také lépe fotbal; pokračoval jsem s Františkou ve stejném způsobu života, který jsem s ní vedl v říjnu-listopadu; byla to pro mě studená sprcha, když jsem se na jaře dozvěděl, že se musím ženit.

Od té doby jsem ve fotbale nevydával to nejlepší ze mne.

9. Opravdu jsem nebyl rád, že se musím ženit. Jak jsem již řekl neměl jsem jinou volbu než manželství, protože vše se připravovalo aniž bych o tom věděl; zvolil jsem si menší zlo, i když jsem věděl, že se rozvedu, protože neexistovaly žádné solidní základy pro naši společnou budoucnost. Nemohl jsem volit jinak, protože bych ztratil veškerou přízeň.

10. Neuvažoval jsem o sňatku v kostele, do tohoto sňatku jsem byl zatažen. Neměl jsem čas

myslet na občanskou svatbu, protože domluvili svatbu v kostele. Vzpomínám si, že mě sestry zavedly na obecní úřad, aby se dojednalo co bylo potřeba.

11/12 Jak jsem již řekl neměli jsme žádnou přípravu na manželství. O přípravy jsem se vůbec nestaral.

13. V té době jsem něco věděl o manželských povinnostech, jak mi je soudce právě připomněl; ale bohužel nebyly v souladu s mými úmysly; myslel jsem na svůj život, na svoji budoucnost a na svatbu jsem nepomýšlel.

14. Když jsem se ženil, byl jsem přesvědčen, že naše manželství nebude dlouho trvat a že se rozvedu. Cítil jsem takovou zlost, že jsem v jedné chvíli přistoupil na manželství s jasným úmyslem použít rozvod jako naschvál mým rodičům, abych jim ukázal, že mě přinutili ke svatbě, ale že já jsem toto manželství rozbil; rozvod měl být odvetou. Otec se mi dva roky před smrtí omluvil. I když naše manželství trvalo několik let, 12, nikdy jsem neudělal první krok k rozvodu, abych nezarmoutil rodiče.

Když mě Františka požádala o rozvod, nezdálo se mi to být pravda, a hned jsem využil příležitosti, rozvod jsem použil jako zbraň a nechal jsem vinu padnout na Františku, a tak jsem nezarmoutil rodiče.

Co se týká našeho manželství, měl jsem mnoho pochybností, protože Františka byla nezralé dítě, chtěla se stát modelkou a mně se toto prostředí nelíbí; kromě toho jsem nestál o dlouhodobé vztahy, a ona nebyla žena, se kterou bych chtěl žít, protože mezi námi nebylo žádné porozumění, kromě oblasti sexu.

V našem manželství jsem se před Bohem necítil nijak vázaný, a neváhal jsem toto manželství rozbít.

15. Den svatby nebyl pro mě šťastný, usmíval jsem se jen navenek. Byl jsem si vědom, když jsem skládal manželský slib, že neslibuji pravdu a Bůh to ví. Z tohoto důvodu jsem otevřel tuto kauzu. Mohl jsem to udělat již dříve, ale chtěl jsem počkat až na inspiraci shora.

Věřím, že mí příbuzní mi pomohou napravit zlo, které se stalo.

16. Petr se narodil 7. května 1984. Měl jsem děti vždycky rád; bohužel jsem byl nezodpovědný a nepoužil jsem prostředků, abych zabránil otěhotnění. Dítě nebylo zamýšlené, ale přišlo – a já jsem ho přijal rád - také proto, že jsem byl v té chvíli přesvědčen, že udělám radost rodičům: stanou se babičkou a dědečkem, budou mít vnuka a budou spokojeni; bylo důležité pokračování rodového jména. Nezapomeňte, že jsem byl jediný mužský potomek. Proto, když jsem se oženil, chtěl jsem žít pořádně, když už se to všechno stejně stalo.

17/18 Problémy byly mezi námi od počátku, už před manželstvím, protože jsme si nerozuměli. Trávili jsme spolu málo času, protože Františka pracovala v noci: byla modelkou. V

19/20 letech se necítila realizovaná jako žena, a tak jsem ji zavedl k psychologce; byla na dvou sezeních a pak přestala, protože byla přesvědčena, že ta psychologka potřebuje psychologa. Toto říkám jen proto, abych ukázal jak byla Františka náladová.

Po nějaké době jsem uvažoval o odloučení, ale nikdy jsem to neudělal, protože mě moje matka přesvědčovala abych zůstal, a i události mi nedovolily, abych rozchod uskutečnil: smrt mého otce v roce 1985, druhý potrat v roce 1987-88; konec mé kariéry v roce 1989 z důvodu zlomené nohy; svatba Františčina bratra kolem roku 1991 (abych řekl pravdu její rodiče nechtěli, aby se ženil, ale já jsem se do toho vložil a řekl jsem aby ho nechali svobodně se rozhodnout, věc, kterou jsem já nemohl udělat); smrt Františčina bratrance ve věku 17 let v roce 1993.

K tomu se připojily další události, které se týkaly jak mě, tak mého syna, a které mě v určitém smyslu držely „svázaného“ např. biřmování a první svaté přijímání mého syna.

19. Františka znovu otěhotněla v roce 1987 nebo 1988. Nebylo to plánované těhotenství.

Po Petrově narození začala Františka brát antikoncepci, musela však vystřídat různé druhy. Stalo se jí to však mánií, a tak ji přestala brát. Když skončila s užíváním antikoncepce, stýkali jsme se velmi zřídka, protože byla vyděšená těhotenstvím.

Chtěl bych upřesnit, že naše intimní styky velmi prořídly ihned po narození Petra, a drasticky se omezily po tom neočekávaném otěhotnění. Františka šla na potrat ze své vlastní vůle a já jsem ji řekl, že na ni nechci činit „násilí“, aby si dítě nechala, jak jsem byl já donucen ke svatbě. Upřesňuji, že potrat je proti mým zásadám. Já bych si dítě nechal, ale ona se rozhodla jinak, protože by pak neměla míry modelek.

20. Byla to Františka, kdo požádal o rozvod, protože před rokem navázala vztah s jiným mužem.

Můj syn byl svěřen do mé péče, protože to tak chtěla.

21. V současnosti žiji s mojí matkou a se synem. Deset let se stýkám s jednou ženou, ale v této chvíli sňatek s ní neplánuji. Chtěl jsem dát přednost výchově mého syna. Nevylučuji, že se znovu ožením, tentokrát z mé vlastní vůle.

Františka se znovu vdala před dvěma lety a má dvě děti, z toho jedno je na cestě.

22/23. Byla mi předložena žaloba, kterou uznávám jako svoji a potvrzuji její obsah.

Po skončení výslechu byl přečten zápis strany žalující, která jej potvrdila jako svou výpověď, doložila, že nemá nic co by dodala, vynechala nebo změnila, přísahala, že o všem zachová mlčení; podepsala.

Neplatnost manželství
MELLO/ARAS
Sessio III – NEUSKUTEČNĚNÉ

Dnes 26/05/2006 ve 14:30 hodin v sídle tohoto soudu v přítomnosti ctihodného dr. P., Soudce – instruktora, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku, a v přítomnosti obhájce strany žalující, a níže podepsaného notáře se nedostavila řádně předvolaná paní Františka ARAS, strana žalovaná.

Po uplynutí jedné hodiny, soudce instruktor rozpustil sezení.

Soudce instruktor
Notář

Neplatnost manželství
MELLO/ARAS
Sessio IV

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dnes 27/05/2006 ve 14.30 hodin v sídle tohoto soudu v přítomnosti ctihodného dr. P., Soudce – instruktora, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku, nepřítomného obhájce strany žalující, přítomného níže podepsaného notáře se dostavil řádně předvolaný pan Patrik SARTI, svědek ve výše uvedené kauze, který přísahal na svaté evangelium, že bude mluvit pravdu, byl vyslechnut a odpověděl následovně:

1. Patrik SARTI, narozen 23/02/1956, bydliště v., zaměstnání dělník. Průkaz totožnosti: řidičský průkaz č. ..., vydaný prefekturou 17. září 1987.

Farnost sv...

Katolík, nepraktikující. Složil přísahu.

S Pavlem jsem se seznámil v letech 1978/79, když jsme hráli ve stejném fotbalovém mužstvu, znal jsem ho velmi dobře.

S Františkou jsem se seznámil ve stejný den jako Pavel; s Pavlem jsme byli velmi dobří přátelé, byli jsme skoro pořád spolu; po několika měsících jsem měl možnost poznat Františku více; také protože jsme se vzájemně navštěvovali i s mojí snoubenkou.

2. Znal jsem Pavlovu rodinu, bylo to prostá rodina, která se věnovala práci. Otec byl velmi autoritativní: byl to takový styčný bod rodiny; matka byla dětem velmi blízko. Pavel byl jediný

mužský potomek, a rodiče do něj vkládali velké naděje; měl velké možnosti realizovat se jako fotbalista.

Mezi ním a otcem bývaly diskuse, ale Pavel nakonec, i když dělal obličej, dával najevo, že otec měl pravdu. Velmi si svého otce vážil, nemohu říci, že jím byl posedlý, ale měl obavu aby ho nezklamal. Je to rodina pocházející ze středomoří, drží spolu, rodina je pro ně velmi důležitá a vše se točí kolem ní.

Pavel od své matky dostal mnoho, a všechno co dělal si nechával schválit rodiči; myslím, že Pavel se snažil matku zklamat.

Rodinu Františky jsem nepoznal.

3. Pavel byl šťastný chlapec, spokojený, velmi veselý a oblíbený; v té době byl věřící, ale nepraktikující.

U Františky se střídaly období veselosti s obdobími smutku; nevím jestli měla problémy v rodině; nevím jestli měla, kromě Pavlovy sestry a mojí snoubenky, jiné kamarádky.

4/5 Zasnoubení trvalo krátkou dobu, protože během jednoho roku se vzali. Myslím, že Františka byla zamilovaná, Pavel, myslím, že ne, alespoň to nebyla silná láska; toto říkám jak jsem je spolu viděl. V té době spíše než na rozhovory mysleli na zábavu, také proto, že neplánovali žádnou společnou budoucnost.

6/7 Po dvou/třech měsících známosti Františka otěhotněla a po nějakém měsíci o dítě přišla. Františka se zdála být spokojená, když se dozvěděla, že je těhotná, na rozdíl od Pavla. Víím, že po této události měl Pavel v rodině problémy; jeho rodiče, myslím, že s ohledem na dívku, a také s ohledem na mentalitu středomoří, na něj naléhali aby převzal odpovědnost; Pavel nebyl stejného názoru a projevoval se rozhodně. V té době nás všichni viděli jako bratry a jeho rodiče mě žádali, abych mu domluvil; já jsem to zkusil, ale on svůj názor neměnil, byl přesvědčen, že to manželství nebude fungovat.

V rodině byl pro Pavla tento konflikt velmi ožehavé téma, ale on vždy respektoval rozhodnutí rodiny. Jeho rodiče ho nutili do svatby a možná, že si ani neuvědomovali, že to manželství nebude mít trvání; Pavel se snažil vysvětlit své důvody, ale jeho rodina jeho situaci nechápala.

8. O manželství rozhodla Pavlova rodina.

Na otázku odpovídám, že vzhledem k tomu, že vidím situaci z vnějšku, nevím s určitostí, zda se Františka podílela na tomto rozhodnutí ke svatbě; podle mého názoru si myslím, že ano, také proto, že manželství s Pavlem pro ni znamenalo mít image a kariéru.

Pavel v té době na manželství nemyslel, ani před tím, než Františka přišla do jiného stavu, a na rozdíl od ní nějaký rozhovor učinil.

Myslím, že manželství byl jasný následek těhotenství.

9. Pavel se neženil rád. Poslední noc před svatbou jsme prožili spolu a Pavel se mi svěřil se svými pochybnostmi; řekl mi, že pro něj bylo důležitější respektovat názor rodiny. Kromě jiného by mě měl rád jako svědka, ale musel přijmout jiné osoby, které mu určili, myslím, že sestry; já jsem z toho měl radost, protože jsem věděl co si Pavel myslí o svém manželství. Z toho, co mi Pavel řekl, manželství se nevyhnul ani po ztrátě dítěte, aby nezklamal očekávání své rodiny. Chtěl se rozhodnout jinak, ale byl příliš ovlivněn následky, protože jinak by se musel vzdálit od své rodiny, svých sester a ztratil by jejich přízeň; o těchto věcech mluvil s úzkostí.

Pavel byl vždy proti svému manželství a jsem přesvědčen, že toto zabránilo Pavlově kariéře jako fotbalisty; neviděl jsem ho šťastného a klidného a nemohl dát ze sebe to nejlepší.

To nejlepší ze sebe dal před tím než poznal Františku, kdy byl členem národního týmu polo profesionálů.

10. Rozhodli se uzavřít manželství v kostele, protože rodiny neviděly jinou možnost; Pavel by souhlasil i s občanským sňatkem; toto říkám s ohledem na to, jakým způsobem tehdy mluvil.

11. Nevím, jestli se zúčastnili předmanželské přípravy, myslím, že ano.

12. O přípravy se staraly rodiny; Pavel byl v té době zaměstnán tréninky.

13. Pavel znal základní manželské povinnosti, jak mi právě soudce připomněl; musím však zdůraznit, že na manželství přistoupil jen proto, aby neztratil svoji rodinu.

14. Pavlovy pochybnosti se týkaly toho, že věděl, že to manželství nebude fungovat; Františka byla překrásná dívka, ale manželství neplánovali a tedy ani žádný definitivní závazek; nezamýšlel zavázat se s ní navždy. Před manželstvím jsem Pavla neslyšel, že by mluvil o rozvodu, také proto, že na svatbu nemyslel. Pouze po svatbě jsme ho slyšel mluvit o rozvodu a vím, že o něj žádala Františka; on se cítil osvobozený od této tíhy, byl svázaný mentalitou své rodiny a měl tedy strach se rozvést, aby nezklamal rodinu; Františčina žádost ho velmi uklidnila, protože mohl říci před svou rodinou, že to není jeho vina. A z tohoto důvodu manželství trvalo několik let.

15. Na svatbě jsem byl. Vzpomínám si, že Pavel se zdál být ten den klidný, i když svatbu nechtěl.

16. Jejich syn se narodil v květnu 1984. V tomto směru jsem neměl žádné další informace.

17. Zdá se mi, že manželství trvalo něco více než deset let.

Myslím, že problémy začaly hned od začátku, protože Pavel nebyl zamilovaný.

18. Nikdy se mi nesvěřovali se svým intimním životem; nevím jestli čekali další dítě.

20. O rozvod požádala Františka, důvody neznám.

Syn byl svěřen do Pavlovy péče a myslím, že to bylo na přímou žádost syna; v současnosti syn žije s ním.

21. Pavel žije nyní v domě své matky, ke které se vrátil po smrti svého otce; zbožňuje svou matku a nechce ji nechat samotnou.

Františka se znovu vdala.

Nemyslím, že by Pavel měl v plánu další svatbu.

Na otázku odpovím, že myslím, že Pavel otevřel tento případ, protože své soužití s Františkou nikdy nepovažoval za manželství.

Po skončení výslechu byl svědkovi přečten zápis, který jej potvrdil jako svou výpověď, doložil, že nemá nic co by dodal, vynechal nebo změnil, přísahal, že o všem zachová mlčení; podepsal.

Neplatnost manželství

MELLO/ARAS

Sessio V

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dnes 01/06/2006 ve 15.30 hodin v sídle tohoto soudu za přítomnosti ctihodného dr. P., Soudce – instruktora, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku, nepřítomného obhájce strany žalující, přítomného níže podepsaného notáře se dostavila řádně předvolaná paní Fabrizia MELLO, svědkyně ve výše uvedené kauze, která přísahala na svaté evangelium, že bude mluvit pravdu, byla vyslechnuta a odpověděla následovně:

1. Fabrizia MELLO, narozena 21/07/1963 v..., zaměstnání: v domácnosti. Občanský průkaz č., vydaný obecním úřadem v... , 6/12/2002, Farnost ...

Katolička, nepřilíš praktikující. Složila přísahu.

Jsem Pavlova sestra, byli jsme si s Pavlem velmi blízcí; s Františkou jsem se seznámila, když se zasnoubila s Pavlem, s ní jsem si tolik nerozuměla.

2. Zнала jsem rodinu Františky, otec byl alkoholik a jejich rodinná situace nebyla příliš klidná; mezi ní a rodiči nebyl dobrý vztah; víc nemůžu říci, protože Františka o své rodině příliš nemluvila. Nevím jestli byli praktikující věřící, vím, že Františka chtěla odejít z domu kvůli situaci, která tam panovala.

Já pocházím z věřící rodiny, naši nechodili na mši každou neděli, mně i bratrovi poskytli křesťanskou výchovu.

Pocházím ze středomořské rodiny, ve které je mužský potomek považován jako velmi důležitý; mezi mým otcem a bratrem byly vždy dobré vztahy, s normálními diskuzemi, které v rodinách bývají. Můj otec byl velmi spokojený a hrdý, že se Pavel stal fotbalistou, otec ho vždy podporoval a byl mu nakloněn. Můj otec byl nádhernou osobou, měl silný a impozantní charakter; v základních hodnotách života vychovával nás přísně a pevně.

Moje matka byla vedena mým otcem, protože měla slabší povahu, byla nám vždy blízko a vychovávala nás.

Pro mou matku byl mužský potomek vším a mezi nimi byly hezké vztahy. Na otázku odpovídám, že můj bratr byl na matku velmi vázán, ale také na mého otce.

3. Pavel byl hodný chlapec, klidný a ochotný; měl dobrou povahu. I Františka byla dobrá holka, i když málomluvná. Můj bratr byl věřící, i když nechodil vždycky do kostela; Františka byla věřící, ale nevím jestli praktikující.

4/5 Seznámili se v letech 1982-83, nevzpomínám si přesně; nevzpomínám si po jaké době se dali dohromady. Pavel byl fotbalista a Františka kosmetička.

Zasnoubení trvalo krátce, už uběhlo hodně času, a tak si přesně nevzpomínám.

Františka byla zamilovaná, můj bratr méně; říkám to proto, že on se věnoval více fotbalu a fotbalové kariéře; myslím, že ho tato dívka fyzicky velmi přitahovala. Pavel býval často venku na zápasech, a tak jsem ho nevidala často; proto nemohu popsat jaký to byl pár a ani zda jejich vztah byl klidný nebo ne.

6. Věci vzaly rychlý spád a nezbylo mnoho času na představování.

Moji rodiče poznali Františku, protože byla těhotná.

7. Františka Pavla velmi přitahovala, a po krátké době, kterou spolu byli, otěhotněla. Pavel byl velmi mladý a zpráva o těhotenství ho šokovala a musel se ženit, i kdy nechtěl, protože se chtěl zcela věnovat fotbalu.

Františka byla spokojená, že čeká dítě.

8. Františka byla nezletilá; v mentalitě mých rodičů, jak jsem již řekla pocházeli ze středomoří a je třeba zvážit také dobu, ve které žili, byla tato zpráva šokem. Neexistovalo pro ně nic jiného než manželství a byli rozhodní a odhodlaní; zvláště v případě nezletilé dívky. Přinutili mého bratra ke svatbě, kdyby se rozhodl jinak, už by ho doma více nepřijali, v této věci byli jasně odhodlaní, tím jsem si jista.

Rodiče obou rozhodli o svatbě; tohoto jsem byla očitý svědek, protože jsem doma slyšela o tom mluvit.

Před početím jejich vztah nesměřoval k manželství a nikdy o něm nemluvili. Svatba byla přímým následkem těhotenství.

9. Pavel se neženil rád, musel napravit, co způsobil.

Nevím proč se neodmítl ženit, když přišli o dítě. V té době jsem pracovala, a tak mnoho podrobností neznám; vím pouze, že se oženil, protože k tomu byl přinucen. Kdyby se Pavel rozhodl jinak, moji rodiče by s ním zpřetrhali veškeré svazky, tím jsem si jista.

Jsem jedna z jeho mladších sester a rodiče přede mnou často nemluvili; v té době jsem také byla velmi zaneprázdněna prací; to, co vím je, že Pavel se v jedné chvíli stal mlčenlivým a přistoupil na svatbu.

10. Nevím co si Pavel myslelo manželství v kostele; nikdy jsem s ním o tom přímo nemluvila. Kdyby Pavel pomýšlel na občanský sňatek, naši by to absolutně nepřijali.

11. Nevím jestli se zúčastnili náboženské přípravy na manželství.

12. Na vše mysleli moji rodiče a rodiče Františky. Předpokládám, ale nevím, že moji rodiče zapojili Pavla do příprav.

13/14 Před svatbou jsem neslyšela Pavla mluvit o rozvodu nebo odloučení; určitě o tom přemýšlel až po svatbě. Opakuji, že v té době jsem s bratrem moc nemluvila protože byl často mimo dům.

Z důvodů výše uvedených, Pavel se mi nesvěřil o svých eventuálních pochybnostech ohledně svého manželství.

15. Vzali se 31. července 1983; byla jsem na svatbě; Pavel se zdál být klidný.

16. Petr se narodil v květnu 1984; v této věci se mi nesvěřili, proto nemohu říci, zda byl chtěný.

Na otázku odpovídám, že se mi nesvěřovali ohledně svého intimního manželského života.

17. Manželství trvalo asi deset let.

Myslím, že první těžkosti se objevily brzy po svatbě; nemám přesné informace o těchto těžkostech, vím pouze, že Pavel se chtěl věnovat fotbalu a Františka chtěla být modelkou; co vím, Františka jako modelka neuspěla.

18. Nevím jestli čekali další děti.

20. Nevím, kdo požádal o rozvod. Petr byl svěřen do péče mému bratru a nevím z jakého důvodu. V současné době můj synovec žije s mým bratrem a mojí matkou.

21. Po smrti otce žije bratr u mé matky, odstěhoval se tam také proto, že je na mou matku velmi vázaný.

22. Můj bratr otevřel tento případ, protože chce mít novou svatbu v kostele.

Po skončení výslechu byl svědkyni přečten zápis, která jej potvrdila jako svou výpověď, doložila, že nemá nic co by dodala, vynechala nebo změnila, přísahala, že o všem zachová mlčení; podepsala.

Neplatnost manželství

MELLO/ARAS

Sessio VI

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dnes 01/06/2006 v 10.00 hodin v sídle tohoto soudu za přítomnosti ctihodného dr. P., Soudce – instruktora, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku, nepřítomného obhájce strany žalující, přítomného níže podepsaného notáře se dostavila řádně předvolaná paní Elderina MELLO, svědkyně ve výše uvedené kauze, která přísahala na svaté evangelium, že bude mluvit pravdu, byla vyslechnuta a odpověděla následovně:

1. Elderina MELLO, narozena 18/01/1960, bydliště v... Zaměstnání: řidička. Občanský průkaz č. 4, vydán obecním úřadem v ... dne 18/05/2002. Farnost..... Praktikující katolička. Složila přísahu.

Jsem Pavlova sestra, měla jsem s ním dobrý vztah.

S Františkou jsem se seznámila, když začala chodit s mým bratrem, vdala jsem se v roce 1978 a proto jsem neměla moc příležitostí ji poznat blíže. Mezi námi byly průměrné vztahy.

2. Františka pochází z rodiny, kde bylo pět dětí, bohužel její otec pil a byl násilnický; matka se podřizovala. S matkou Františky jsem měla dobrý vztah, s otcem myslím, že ne. Františka říkala otevřeně, že chce odejít z domu. Měla dobrou výchovu. Určitě byla věřící, nemyslím však, že byla praktikující.

Vyrůstala jsem v překrásné rodině, moji rodiče byli velmi svorní, věřící a byli přesvědčeni, že když nějaká dívka otěhotní musí následovat sňatek.

Můj otec byl velký muž, velmi dobrý, měl silný a impozantní charakter. Moje matka byla vždy věřící, a také pozorná k názorům druhých, snažila se nám poskytnout přísnou a strohou výchovu, aby nám nikdo nemohl nic vytknout.

Můj bratr měl s mým otcem vždy dobré vztahy. Otec byl fotbalovým příznivcem a vždy bra-

tra v jeho fotbalové kariéře podporoval. Pavel byl jediný mužský potomek a můj otec měl pro něj slabost, kterou ovšem neměl, když Františka otěhotněla, naopak s rozhodností nařídil manželství.

Vztah mezi Pavlem a mojí matkou byl dobrý, ale zároveň konfliktní.

Naši rodiče nám dali dobrou výchovu, založenou na úctě k lidem a lidským hodnotám.

Pavel byl věřící, ale nepraktikující.

3. Pavel je výborný chlapec, dobrý, velmi nesobecký, respektoval vždy přání našich rodičů; spíše věci snášel, než aby se stavěl proti rodičům; po svatbě se uzavřel jako ježek.

Františka neměla dobrou povahu, po narození dítěte se o něj přestala starat. Byla to velmi hezká dívka, a hned po narození dítěte začala dělat modelku.

4/5 Nevzpomínám si přesně kdy se seznámili; Františka byla hezká dívka ale nemohu říci, že by můj bratr byl do ním zamilován; velmi ho přitahovala její krása. Z Františčiných postojů se zdálo, že je zamilovaná.

6. Nevím, kdy se mojí rodiče dozvěděli o tomto vztahu, možná před tím než otěhotněla.

7. Myslím, že Františka přišla do jiného stavu asi po třech měsících jejich známosti. Byla spokojená, Pavel nebyl rád, protože těhotenství znamenalo překážku v jeho fotbalové kariéře; toužil se zcela věnovat fotbalu.

8. Moji rodiče říkali, že Pavel musí převzít odpovědnost a Františku si vzít; upřesňuji, že i my sestry jsme na tom trvaly. Já jsem se také vdala, protože jsem musela; znala jsem dobře smýšlení mého otce, a proto jsem se vdala. Na rozdíl od Pavla jsem se pro manželství rozhodla svobodně, protože jsem svého muže milovala a chtěla jsem si ho vzít; Pavel naopak se vůbec nechtěl ženit a byl k tomu donucen.

Byli jsme to my, kdo rozhodl o svatbě.

Před těhotenstvím Pavel a Františka o svatbě nikdy nemluvili; svatba byla přímým důsledkem těhotenství; toto říkám za Pavla.

9. Pavel nebyl vůbec rád, že se měl ženit. Oženil se, protože jinak by ho naši vyhodili z domu; to samé by udělali se mnou.

Pavel se oženil, i když Františka přišla o dítě, protože otěhotněla a tedy zneuctění a další věci s tím související musely být odčiněny. Také já jsem udělala podobnou zkušenost jako Pavel, otěhotněla jsem a o dítě jsem přišla deset dní po svatbě; kdybych o něj přišla dříve musela bych se stejně vdát; jak jsem již řekla úmysly, se kterými jsem se vdávala já a se kterým se ženil Pavel byly naprosto rozdílné.

Pavel dával vždy najevo svůj nesouhlas s manželstvím; my jako rodina jsme nikdy nebrali do úvahy to, co Pavel říkal, protože jsme byli přesvědčeni, že po svatbě změní názor.

10. Pavel se nikdy nezajímal o svatbu v kostele, zvolil si ji protože to chtěla Františka; upřesňuji, že ani moji rodiče by nepřipustili občanský sňatek.

11. Jsem si jista, že se nezúčastnili žádné náboženské přípravy.

12. Byli jsme to my, kdo se staral o přípravy, já a moje starší sestra, moje matka, Františka a její matka. Pavel se o přípravy nestaral, stejně neměl čas, aby to s námi řešil.

Na otázku odpovídám, že moje sestry a především moje matka Pavla systematicky nutily do manželství; naši by se styděli před příbuznými a přáteli, kdyby si Pavel Františku nevzal. Na otázku odpovídám, že je to pravda, že moje matka často plakala jak před manželstvím (trvala na tom, aby se Pavel oženil, zatímco on nechtěl), tak i po svatbě.

Na otázku odpovídám, že je pravda, že jak my sestry, tak naše matka jsme dělaly přípravy aniž bychom braly ohled na Pavla.

13/14 Pavel si byl jistý, že jeho manželství nebude trvat, protože měl jiné zájmy; vídávala jsem ho jako duchem nepřítomného. Slyšela jsem Pavla, ještě před svatbou, vícekrát se vyjádřit negativním způsobem ohledně nerozlučitelnosti manželství; říkal otevřeně, že se žení, protože už dál nemůže, a že jestli věci nepůjdou dobře, tak se rozvede; tehdy se používalo slovo rozluka. Můj bratr, i když se ženil v kostele, neměl vůbec v úmyslu být s Františkou navždy.

15. V den svatby se Pavel nechoval jako vždycky, byl více mlčenlivý a odevzdaný. Františka naopak hýřila štěstím.

16. Petr se narodil 7. května 1984, myslím, že to nebylo plánované těhotenství. Jsem tím jista, protože Pavel nedal nikdy najevo, že by chtěl další děti, kromě toho, které počali před svatbou.

17. Manželství trvalo asi deset let; těžkosti vznikly hned zpočátku, zvláště proto, že Františka začala pracovat jako modelka a o syna se nezajímal; upřesňuji, že toto je můj názor.

18. Čekali ještě další dítě, ale to si Františka nechala vzít, protože říkala, že si nechce zničit postavu.

20. Byla to Františka, kdo žádal o rozvod; vdala se proto, aby mohla odejít z domu, a tedy k bratrovi moc velkou lásku neměla. Zpočátku byl Petr svěřen Františce, ale pak chtěl být s otcem; v současnosti žije se svým otcem a s babičkou.

21. O Pavlovi jsem již mluvila; Františka se znovu vdala má jedno dítě a čeká další. Na otázku odpovídám, že můj otec litoval toho, že nutil mého bratra do manželství; udělal to protože si myslel, že je to k dobru všech. Hned na začátku si uvědomil, že to manželství nebude trvat.

Upřesňuji také, že tento svůj názor řekl pouze nám, rodině, Pavlovi to nikdy během manželství neřekl; řekl mu to až když bylo všechno u konce a zopakoval to před smrtí.

Svědkyi byla přečtena výpověď žalobce č. 18. Odpověděla, že to odpovídá pravdě, a také skutečnost, že její bratr měl hluboký vztah k rodičům a nechtěl je zklamat.

Po skončení výslechu byl svědkyi přečten zápis, která jej potvrdila jako svou výpověď, doložila, že nemá nic co by dodala, vynechala nebo změnila, přísahala, že o všem zachová mlčení; podepsala.

Neplatnost manželství
MELLO/ARAS
Sessio VII – NEUSKUTEČNĚNĚ

Dnes 26/05/2006 ve 14:30 hodin v sídle tohoto soudu za přítomnosti ctihodného dr. P., Soudce – instruktora, předvolaného, ale nepřítomného obhájce svazku, přítomného obhájce strany žalující, přítomného níže podepsaného notáře se nedostavila řádně předvolaná paní Františka ARAS, strana žalovaná.

Po uplynutí jedné hodiny, soudce instruktor rozpustil sezení.

Žádost o právní pomoc

**DIECÉZE
CÍRKEVNÍ SOUD ...**

, 12 září 2006

Prot.

**Kauza neplatnost manželství:
Mello – Aras**

Dnes 12 září 2006 v 10.30 hodin v sídle tohoto soudu za přítomnosti soudního vikáře, R.D.IC-Lic., předvolaného a přítomného obhájce svazku, R.D.ICLic Mons., přítomného níže podepsaného notáře, přítomného obhájce strany žalující, se dostavila řádně předvolaná paní Nilla Piz-za, svědkyňě vypověděla následovně:

1. Jsem Nilla Pizza, narozena 06/04/61, bydlíšťě v..., jsem v domácnosti. Složila jsem přísahu.

2. Znáám Pavlovu rodinu, protože jsme bydleli ve stejném domě. On je jediný syn v rodině s pěti dětmi, je to dobrá křesťanská rodina, klidná. Protože pochází ze středomoří mají zdravé morální zásady. Uvnitř Pavlovy rodiny nebyly zvláštní problémy. Rodinu Františky znám méně, ale ve čtvrti se vědělo, že její otec má problémy s alkoholem, i když Františka o tom nemluvila. Nevím jak ji v rodině vychovávali.

3. Vím, že Pavel navštěvoval školu až do třetí nižší třídy. Pracoval jako ekologický pracovník a fotbalista. Hrával velmi dobře a byl nadějný, protože jeho vášeň byl fotbal; byl pro něj důležitý a hrál jej na závodní úrovni. Každý den chodil na trénink, takže byl dobrý. Pavel má dobrou povahu, je klidný, dobrý a ochotný pomáhat druhým. Byl věřící, oba dva pocházíme ze stejné farnosti, později, nevím proč, jsme polevíli v píli. Františku jsem poznala v zaměstnání, já jsem byla kadeřnice a ona studovala na kosmetičku. Byla to velmi hezká dívka. Nyní se už nestýkáme, protože se odstěhovala jinam. Po roce známosti se začala věnovat módě. Zajímá jí pouze zevnějšek, jinak byla velmi mladá a věděla, že je hezká. O jejím náboženském životě nevím nic.

4. Seznámili se asi v říjnu 1982. Františka bylo 17 let a Pavel měl asi 23 nebo 24. Ihned spolu začali intimně žít, i když to ze začátku bylo spíše jako hra. Ona to nebrala moc vážně, ale chodila s ním, aby se dostala ven z rodiny. Nedalo se s ní mluvit o ničem jiném než o značkovém oblečení, účesech, byla trochu dětinská. Pavel byl zralejší. O jeho aktivitách jsem již mluvila.

5. Aby mohl být s Františkou rozešel se s dívkou, se kterou chodil, Františka ho velmi přitahovala, protože byla velmi hezká. Byl jí fascinován. O ní nemohu říci, že by byla zamilovaná. Na začátku jejich vztahu to byla hra na obou stranách. On se nejdříve určitě díval na vnějšek. Neřekla bych, že to byl hluboký vztah. To bylo na začátku jejich vztahu. On byl fascinován krásou této dívky a ona ho ve svých 17 letech použila jako motiv pro odchod z domu, aby unikla ze své rodiny.

6. Myslím, že se nemůže říci, že byli zasnoubeni. Její matka měla mentalitu středomoří a nebyla moc ráda, že se Pavel rozešel se svou předchozí dívkou, na začátek jejich vztahu se nedívala hezky, a byla proti dítěti. Nevím jestli rodina Františky věděla o vztahu, protože jsem k nim nechodila.

7. Františka přišla do jiného stavu v prosinci, tedy asi dva nebo tři měsíce po tom, co se seznámili. Františka byla šťastná, ale Pavel ne. Nebyl zralý na to, aby převzal tak velkou odpovědnost, protože to viděl jako překážku v uskutečnění svého snu stát se fotbalistou. Nebyl na to připraven, protože se chtěl věnovat jiným věcem a nechtěl dítě, které viděl jako překážku a zátěž. Jak jsem již řekla, Františka byla šťastná, podle mě také proto, že se cítila být dospělá a jako žena. A pak také chtěla odejít z domu, vědělo se, že se v rodině necítila dobře, měla brat-

ry, kteří ji nedovolovali jít ven z domu a otce s problémem, o kterém jsem již mluvila.

8. Co se týká těhotenství, Pavlova matka říkala, že se musí oženit a vložily se do toho také jeho sestry. Vzpomínám si, že nejstarší sestra byla za jedno s matkou v tom, že se Pavel musí oženit a že matka mu řekla: „Buď se oženíš nebo půjdeš z domu“. Pavlova matka cítila jako hanbu synovo odmítnutí manželství, a proto na něj činila nátlak. Nevím jak se k tomu stavěla rodina Františky. Svatbu dohodla Pavlova rodina, která byla zcela zajedno v tom, že se Pavel musí oženit. V této obtížné situaci se však stalo, že Františka přišla o dítě a Pavel si tedy začal myslet, že se nebude muset ženit. Jeho rodina však očekávala, že se stejně ožení, protože už celá čtvrť o tom věděla a nebylo možné to vzít nazpět.

Již jsem řekla, že se nemohl rozhodnout jinak, protože byl po nátlakem rodiny.

10. Nevím jestli Františka byla věřící, ale manželství nepovažovala za věc důležitou a vážnou, myslela spíše na zábavu, oblečení, květiny, jako kdyby to byla hra. Pro ni to byla možnost odejít z rodiny. O Pavlovi muži říci, protože byl věřící, že bral manželství jako věc důležitou, ale chtěl se rozhodnout v klidu a věci dělat spíše v pohodě a lépe poznat snoubenku. Nemohu říci jak se oba dva dívali na církevní manželství, protože jsem je nikdy neslyšela mluvit o křesťanských hodnotách manželství. Vím, že se nemluvilo o občanském sňatku, protože to bylo proti mentalitě Pavlovy rodiny. Vím to, protože jsme o tom mluvili.

11. Nemyslím, že by prošli přípravou na manželství. Nikdy jsem neslyšela o tom, že by měli setkání s knězem.

12. O přípravu na svatbu se postaraly jeho sestry a matka, také co se týká finančního zajištění, protože její rodina na to neměla.

13. Na toto jsem již odpověděla.

14. Podle mě, Pavel, když se ženil nebral vážně manželské povinnosti, chtěl pokračovat ve své kariéře fotbalisty a říkal: „teď se ožením a pak se uvidí“. Říkal: „Teď se ožením, jestli se mi to nebude líbit, tak se rozvedu“. Chtěl se stát fotbalistou a bylo pro něj velmi důležité v tom uspět. Chtěla bych dodat, že chtěl dělat věci v klidu, ale neměl možnost. Na otázku odpovídá: S Františkou jsem nikdy nemluvila o nerozlučitelnosti manželství, ale viděla jsem jak se chovala po svatbě a z toho vyvozují, že manželskému závazku nepřikládala velkou důležitost.

15. Svatbu měli ve farnosti..., 31 července 1983.

16. V květnu 1984 se jim narodil syn. Přijali ho, ale byl vždy jen s otcem, protože matka začala pracovat jako modelka. Dítě bylo skoro pořád u babičky a dědečka, protože i Pavel byl zaměstnán jako fotbalista a měl práci.

17. Jejich manželské soužití trvalo až do doby, kdy dítě bylo velké, trvalo tedy dost dlouho, i když každý z nich žil svým vlastním životem. Dítě bylo celý den u babičky a dědečka a večer doma s otcem. Můžu říci, že to nebylo klidné manželství, a že neshody nastaly hned na začátku. Důvodem byl především život, který vedla žena, byla často mimo dům, domů se vracela ráno, aby se vyspala.

18. Nečekali další děti. Nevím jaký byl jejich názor na děti a intimní život, ale pokud by Františka čekala další dítě, věděla bych o tom.

19. Chybí otázka.

20. Rozvod chtěli oba dva, když bylo synovi asi 12 let. Syn byl svěřen do otcovy péče, myslím, že to bylo na synovu žádost.

21. Františka se znovu vdala a žije v., Pavel žije se svou matkou.

22. Přečetla jsem zápis a nemám nic, co bych dodala, vyjmula nebo změnila.

Následují podpisy.

**DIECÉZE
CÍRKEVNÍ SOUD ...**

, 13 září 2006

**Kauza neplatnost manželství:
Mello – Aras**

Dnes 13. září 2006 v 10.30 hodin v sídle tohoto soudu za přítomnosti soudního vikáře, R.D.ICLic., předvolaného a přítomného obhájce svazku, R.D.ICLic Mons., přítomného níže podepsaného notáře, přítomného obhájce strany žalující, se dostavila řádně předvolaná paní Filamberta Cacuozzo, svědkyně vypověděla následovně:

1. Jmenuji se Filamberta Cacuozzo, narozena 12/12/29, bydliště v. Jsem v důchodu. Složila jsem přísahu.

2. Jsem Pavlova matka. Naše rodina je dobrá, křesťanská. Zním i rodinu Františky a mohu

řici, že je jako všechny ostatní. Nevím z jakého důvodu, ale vím, že byly mezi nimi neshody.

3. Pavel ukončil nižší střední školu a chodil hrát fotbal. Chodil do kostela a ministroval. Byl to vždy dobrý chlapec a nikdy se s nikým nehádal. Byl vždy hodný ke všem a také doma se choval vychovaně. Také Františka ukončila nižší střední školu. Nevím jak se chovala a jestli chodila do kostela.

4. Nevzpomínám si dobře, kdy se seznámili, myslím, že Pavlovi bylo asi 24/25 let a dívka 17/18. Nebyli zasnoubeni v pravém slova smyslu, seznámili se a dívka pak přišla do jiného stavu. Nevím jestli se měli rádi. Seznámili se a pak spolu začali chodit. Pavel hrál fotbal a Františka pracovala u jedné kadeřnice, blízko nás.

5. Nevzpomínám si mnoho na jejich vztah, už je to dávno. Vložila jsem se do toho, když jsem se dozvěděla, že dívka otěhotněla, a protože Pavel si ji nechtěl vzít.

6. Již jsem řekla, že na toto si dobře nevzpomínám.

7. Po dvou nebo třech měsících co se poznali Františka otěhotněla. Já jsem tehdy Pavlovi řekla: „Dost, že jsi zhřešil, teď musíš zaplatit a dělat pokání“. On měl opravdu v úmyslu se neženit, byla jsem to já, kdo chtěl, aby se oženil.

8. Již jsem řekla to, co vím.

9. Pavel se vůbec nechtěl ženit a nebyl šťastný. Ale já jsem na tom pevně trvala, i potom, co Františka o dítě přišla. Pavla zajímal jen fotbal.

10. Pavel se musel oženit z donucení a vím, že se ženil v kostele.

11. Nevzpomínám si na nic ohledně jejich náboženské přípravy na manželství.

12. Celou svatbu jsem připravila já. Pavel dělal vždy jen obličej. Ale už se stalo² a musel se oženit.

13. O tomto nic nevím.

14. Pavla zajímal jenom balón. Byla jsem to já a můj manžel a sestry, kdo jsme ho přinutili ke svatbě. I po tom, co přišli o dítě.

15. Vzali se 31. července 1983.

16. Měla jsem radost z narození vnuka, a dělala jsem pro něj všechno. Myslím, že se narodil v květnu 1984. Po Petrovi neměli další děti.

17. Po svatbě bydleli u Františčininy matky. Byli spolu asi 12 let. Nevím jaký byl jejich manželský život. Pavel o tom nemluvil, byl vždy špatný a melancholický a já jsem se ho neptala na důvod. Co mi mohl říci? Nemohl mi říci, že to byla moje chyba a já jsem byla zticha, protože jsem věděla, že by se to jinak obrátilo proti mně.

18. Již jsem odpověděla.

19. Chybí otázka.

20. Po rozvodu přišel za mnou, plakal a byl zoufalý, obvinil mě ze všeho, že jsem ho přinutila ke svatbě a z toho, co po tom následovalo. Dítě zůstalo u otce.

21. Pavel s dítětem bydlí u mě. Nevím, kde bydlí Františka.

22. Přečetla jsem zápis a nemám nic, co bych dodala, vyjmula nebo změnila.

Následují podpisy.

DEKRET O NEPŘÍTOMNOSTI V SOUDNÍM ŘÍZENÍ

Uvádíme, že paní Františka ARAS, bydliště v, strana žalovaná, i když byla řádně předvolaná doporučeným dopisem ze dne 04/04/2006 a dalším č. 4358 ze dne 29/05/2006 se nedostavila k soudu,

ve smyslu kán. 1592 platného CIC,
je tímto dekretem prohlášena za nepřítomnou v soudním řízení

a přistoupí se k dalšímu projednávání případu i za její nepřítomnosti.

Tento dekret je dán na vědomí účastníkům řízení a také straně žalované, pokud se bude chtít dostavit k soudu.

..., 09/10/2006
Předseda soudu
Kancleř

DEKRET O ZVEŘEJNĚNÍ SOUDNÍHO SPISU

Já, níže podepsaný předseda soudu, po vyslechnutí obhájce svazku, ve smyslu kán. 1598 platného CIC.,

jsem rozhodl,

o zveřejnění soudního spisu výše uvedené kauzy, tento spis bude k dispozici stranám sporu a jejich obhájcům, aby je mohli prozkoumat a vznést případné námitky do 20 dnů od obdržení tohoto dekretu.

..., 09/10/2006

DEKRET O UKONČENÍ DŮKAZNÍHO PROCESU

Já, níže podepsaný předseda soudu, po shlédnutí Dekretu o zveřejnění soudního spisu a po uplynutí termínů v něm stanovených, oznamuji, že nebyly vzneseny další požadavky, a po vyslechnutí obhájce svazku, nařizuji, aby důkazní proces byl ukončen. Zároveň nařizuji, aby byly informovány strany a jejich obhájci, aby do dvaceti dnů mohli spolu s obhájcem svazku, dle kán. 1601 a 1603 CIC, předložit své obhajoby a námitky týkající se kauzy.

..., 13/11/2006

RESTRICTUS PRO STRANU ŽALUJÍCÍ

Skutková podstata a průběh procesu

Pavel Mello, narozen 7. 2. 1958, zde bydlící, zastoupený níže podepsaným patronem, v žalobě přijaté dne 5.7.2004, žádá o neplatnost manželství uzavřeného ve farnosti sv..., diecéze, obec..., dne 31. 7. 1983 s Františkou Aras, narozenou 10. 5. 1965, bydliště v.

Žalobce v žalobě uvádí, že se s Františkou seznámil v říjnu 1982 a že již po dvou měsících jejich známosti, která byla povrchní, bez závazků a perspektiv, dívka, tehdy ještě nezletilá, otěhotněla. Jeho rodina trvala na sňatku a nechtěla slyšet žádné důvody, nesouhlas ze strany chlapce, ani po té, co Františka přišla o dítě.

Počkali až dívka dosáhla plnoletosti a pak bylo uzavřeno manželství, 31. 7. 1983. Mello, jehož naděje byly zaměřeny k aktivitám diametrálně rozdílným od manželství, se musel sklonit před přáním rodiny, která by jeho odmítnutí brala jako neúnosnou potupu. Přesto, že byl pře-

svědčen, že jeho soužití s Františkou nebude šťastné, vyhradil si právo zbavit se tohoto břemena, jakmile bude moci. Jejich manželský život nebyl šťastný, i přes narození dítěte, které přijali a milovali, i když byl neplánovaný. Rozešli se v roce 1995, po letech vzájemné lhostejnosti a odcizení.

12.7.2004 byl jmenován soudní tribunál, 27.1.2006 byla přijata žaloba a předvolány strany ke zjištění a stanovení předmětu sporu.

Strana žalovaná se nedostavila a nevysvětlila svou nepřítomnost, a spor byl tedy definován na základě žádosti žalobce následovně:

„Zda je možné konstatovat neplatnost projednávaného manželství pro:

- 1) vyloučení nerozlučitelnosti svazku ze strany muže, žalobce v kauze;**
- 2) vliv vážného strachu na muže, žalobce v kauze“ (dekret z 3.4.2006)**

Kauza byla zahájena výslechem žalobce a dalších pěti svědků, které uvedl, dva z nich byli vyslechnuti před církevním diecézním soudem v..

Strana žalovaná, řádně předvolaná se nedostavila na žádné ze dvou sessio, a byla tedy prohlášena za nepřítomnou v soudním řízení dekretem ze dne 9. 10. 2006.

Stejný den byl vydán dekret o zveřejnění soudního spisu, a 13. 11. 2006 dekret o ukončení důkazního procesu.

IN JURE

Křesťanské manželství předpokládá jako svůj ustavující akt souhlas takto formulovaný: „Manželský souhlas je úkon vůle, jímž se muž a žena sami sobě navzájem neodvolatelnou dohodou odevzdávají a přijímají za účelem vytvoření manželství.“

Církev měla vždy starost o to, aby se věřící mohli svobodně rozhodnout při volbě svého životního stavu; jak také uvádí kán. 219 CIC: „Všichni křesťané mají právo zvolit si bez jakéhokoliv donucení životní stav“. A co se týká manželského svazku, je tato zásada ještě posílena kán. 1103 CIC, který zneplatňuje manželský souhlas z důvodu vlivu vážného strachu, způsobeného z vnějšku i neúmyslně, kdy je dotýčný nucen zvolit manželství, které by jinak, kdyby byl svoboden, neuzavřel. Doslovně kán.: „**Invalidum est matrimonium initum oh vim vei metum gravem ab estrinseco, etiam haud consulto incussum, a quo ut quis se liberet, eligere cogatur matrimonium**“.

Souhlas je neplatný v případě, kdy je získán přinucením za následujících okolností:

- strach je vážný, takový, že oslabí psychologickou svobodu toho daného subjektu, a je třeba mít přitom na zřeteli všechny zvláštnosti případu. Právní věda používá v současnosti pro hodnocení vážnosti strachu takzvanou subjektivní míru: za vážný se považuje takový strach, který v konkrétním případě, byl účinnou příčinou, pro kterou dotýčná osoba uzavřela manželství, které nechtěla;
- pochází zvnějšku a nesmí se jednat se o sebe přesvědčení subjektu vzhledem k man-

želství, bez vnějšího vlivu na jeho svobodu z třetí strany;

– manželství bylo uzavřeno *ex metu*, nebo že existuje příčinná souvislost mezi metus a souhlasem ve smyslu, kdy metus ovlivní rozhodujícím způsobem vůli subjektu k dání souhlasu, i když toto nebylo úmyslem osoby, která metus způsobila. T, co je důležité je, že ten, kdo souhlasí, souhlasí *ex metu*.

Zvláštní hypotéza se týká reverenciálního strachu, který je charakterizovaný typickým poutem mezi *metum rñferens*³ a *metum patiens*, pouto, které i když nechává stranou příbuzenství nebo zákonný vztah, se může, i pouhým skutkem, definovat jako vztah *reverentia*, což znamená afektivní oddanost a láskyplnou úslužnost.

V této hypotéze zlo, kterému se chce dotyčný manželstvím vyhnout má zvláštní povahu a násilí, které způsobuje, že se projeví za podmínek, které by se mohly povrchnímu pozorovateli zdát ne jako vynucené, protože obvykle nespočívají ve zlu, které je namířeno přímo na osobu *patiens*. Taková navenek menší ostrost je kompenzována sérií faktorů spojených s určitým prostředím, ve kterém se skutková podstata rozvíjí ve vztazích mezi různými subjekty, které násobí efekt vynucení *metus*.

Zlo, od kterého se chce *patiens* osvobodit, a proto je přinucen zvolit si manželství, může být nejen nebezpečí ztráty ekonomických dober, afektu, práce nebo být vyloučen z rodiny, ale také pouhý fakt, že může způsobit utrpení nebo pohrdání rodičům nebo osobám, ke kterým je vázán zvláštním citovým vztahem a úctou.

„Metus reverentialis gravis evadere potest et quahficari si genitores, praetergredientes iustos limites auctoritatisparentalis, importunis ac instantibus precibus filio matrimonium imponunt, qui sua e- parte timet ne, si iis non obsecundet, in eorum gravem et diuturnam indignationem incurrat“ (coram Bruno, 5.2.1992 č. 10)

Manželství, jak je ustanoveno Bohem stvořitelem, je spojení života muže a ženy, kteří v manželství, „už tedy nejsou dva, ale jeden“ (Mk 10,8).

Nerozlučitelnost je v uzavřeném a dokonaném manželství „specifická síla moc spojení, těch, kteří uzavřeli svazek, v jehož síle, vyjma smrti jednoho z manželů, žádná jiná moc, nebo vnitřní či vnější událost ji nemůže oslabit nebo potlačit“.

Nerozlučitelnost je podstatnou vlastností (kán. 1056) manželství „zakořeněná v osobním a úplném odevzdání se manželů“ a „požadovaná pro dobro dětí“.

Účinnou příčinou manželství je souhlas, úkon absolutně osobní, jak uvádí kán. 1057, kterým se muž a žena neodvolatelnou dohodou sami sobě navzájem odevzdávají a přijímají za účelem vytvoření manželství. Nerozlučitelnost je podstatným prvkem souhlasu, a kdo v okamžiku svatby ji vylučuje, uzavírá manželství neplatně, vzhledem k rozporu mezi vůlí a prohlášením, které se týká samotného manželství nebo jednoho z jeho základních prvků nebo vlastností, způsobuje neplatnost svazku (kán. 1101 § 2).

Úmysl proti nerozlučitelnosti se identifikuje s úmyslem proti trvání svazku a pozitivně spo-

čívá v chtění rozlučitelného manželství nebo rozvodu, vyhrazení si do budoucnosti možnosti ukončení vztahu. Takovýto úmysl je uskutečněn, když partner v momentu uzavírání manželství neguje nerozlučitelnou spjatost s druhým.

Kán. 1101 § 2 říká, že neplatně se uzavírá manželství, jestliže pozitivním úkonem vůle je samotné manželství nebo některý jeho podstatný prvek či vlastnost vyloučeno; definuje neúčinnost souhlasu „vůle, která je namířena proti tomu, co se projevuje navenek“, tedy vůle, která spočívá v něčem, co je rozdílné od základní struktury přirozeného manželského svazku.

V těchto manželských případech, je třeba vždy prošetřit vůli stran v momentu uzavírání manželství, aby se objasnilo, zda v momentu uzavření manželství nebyla u některého ze snoubenců přítomna vůle k vyloučení nerozlučitelnosti, ozřejmit důvody, které vedly k simulaci spolu s těmi, které ho přiměly k uzavření manželství.

Prokázání simulace není jednoduché, protože se jedná o vnitřní akt učiněný subjektem, a který je v kontrastu s domněnkou, viz první par. kán. 1101, který předpokládá, že vnitřní souhlas odpovídá slovům nebo znamením použitým při uzavírání manželství.

Uvedená domněnka, která působí pouze v oblasti procesní a nemůže znehodnotit princip nenahraditelnosti souhlasu, reguluje povinnost důkazu, která spočívá na tom, kdo tvrdí, že se jednalo o simulaci.

Jurisprudence stanovila v soudním a mimosoudním doznání zásadní důkaz, doznání podepřené věrohodným svědectvím.

Jedná se o jednu z těch oblastí, ve kterých byly zákony z roku 1983 nejvíce reformovány, jak ve smyslu získání prohlášení stran pomocí důkazních prostředků, tak ve smyslu zrovnoprávnění soudního doznání v síle důkazu.

Prohlášení strany u soudu, viz kán. 1536 § 2, v případech týkajících se veřejného prospěchu – jako jsou manželské kauzy – vim probandi habere potest.

Kán. 1536 § 2 při uznávání soudních prohlášení jako důkazních prostředků, podmiňuje sílu důkazu dvěma přesnými prvky: soudce je musí hodnotit spolu s ostatními okolnostmi případu a existence dalších prvků, které je definitivním způsobem potvrdí.

Další kriteria stanovená jurisprudencí jsou: existence jedné vážné a úměrné kauzy simulandi, spolu s okolnostmi *prae et post simulationem*, které ji činí pravděpodobnou a věrohodnou.

IN FACTO

Žalobce popisuje povrchnost vztahu, který začal v říjnu 1982 mezi ním a sedmnáctiletou Františkou: oba dva měli plány do budoucnosti, on ve fotbale a ona jako modelka a

k těmto cílům směřovaly jejich touhy a plány. Začali spolu vztah, ne proto, že byli do sebe zamilovaní, ale protože tvořili zajímavý pár pro místní kroniku, vzhledem k tomu, že Mello již byl dostatečně známý ve sportu.

Kromě toho Františka pochází z problematické rodiny, otec byl alkoholik, a ona se toužila osamostatnit.

Rodina žalobce byla věřící a dosti praktikující, patriarchálního typu, kde se o přání rodičů nediskutuje.

„jejich přání bylo třeba vždy splnit“ [str. 5]

Žalobce pak pokračuje: *„Jakmile Františka otěhotněla, jak moje matka tak i otec se do mě společně pustili a říkali, že musím napravit spáchanou škodu. K tomuto se připojily i mé sestry.“ [str. 6]*

Žalobce byl jediný mužský potomek v rodině se čtyřmi sestrami, všemi byl hýčkán a obletován, pozice, která kromě toho, že jej afektivně uspokojovala, byla pro něho také pohodlná.

Pokračuje: *„Na jedné straně mi říkaly, že mi v manželství pomohou, na druhou stranu říkaly, že mě nechtějí už více doma, že se před známými a přáteli stydí, protože jsem zneuctil nezletilou dívku. Matku jsem viděl často plakat, a tak s takovýmto neustálým nátlakem, a také proto, že jsem nechtěl zůstat sám, zvolil jsem menší zlo, i když jsem věděl, že nedělám dobře, když souhlasím se sňatkem. Nechtěl jsem se ženit, ale byl jsem k tomu nucen. Větší zlo, které jsem cítil, bylo zarmoutit mé rodiče.“ [str. 6]*

Vypráví, že akceptoval všechno, co jeho příbuzní po něm chtěli, protože byl pod tlakem, kterému se nemohl vyhnout, jak z důvodů afektivních pout, tak také proto, že by jinak ztratil postavení syna rodiny, kterému rodiče pomáhají a o které se může opřít.

On však viděl, že neexistovaly vhodné předpoklady pro uzavření sňatku: především se chtěl věnovat fotbalu a nemít žádné závazky. Kromě toho Františka byla mladá a v té době se zajímala o jiné věci, jako např. být modelkou.

Svatbu rozhodli a zorganizovali rodinní příbuzní, bez jeho účasti, a navíc o tom ani nevěděli.

Když byl postaven před rozhodnutí, pochopil, že se tomu nemůže vyhnout. Mezitím měl příležitost poznat trochu více Františku a pochopil, že by s ní nemohl žít po celý život, protože byla povrchní a neschopná sdílení. Žalobce během výslechu vícekrát zdůraznil, že se ocitl před dojednanou věcí, ze které se nemohl osvobodit i přes opakované pokusy vysvětlit rodičům své stanovisko.

„V této chvíli jsem musel ustoupit, protože bych jinak musel jít z domu a rodiče ani sestry by se ke mně neznali.“ [str. 7]

Vyprávění žalobce je dlouhé a podrobné, srozumitelné, neprotiřečí si, a ve všech svých částech se jeví jako logické a přesvědčivé, takové, že bez pochyb ukazuje na nepřekonatelný nátlak, jehož se žalobce stal obětí.

Jasně doznává vyloučení nerozlučitelnosti, říká: *„Když jsem se ženil, byl jsem přesvědčen, že naše manželství nebude dlouho trvat a že se rozvedu. Cítil jsem takovou zlost, že jsem v jedné chvíli přistoupil na manželství s jasným úmyslem použít rozvod jako naschvál“*

mým rodičům, abych jim ukázal, že mě přinutili ke svatbě, ale že já jsem toto manželství rozbil; rozvod byl odvetou. Otec se mi dva roky před smrtí omluvil“. [str. 8]

Výpovědi svědků potvrzují, bez jakýchkoliv pochybností a protiřečení si, vyprávění žalobce.

Patrik Sarti, žalobcův blízký přítel, také fotbalista, říká, že Mellův otec „byl velmi autoritativní“ [str. 10] a vypráví o Pavlově averzi k manželství, které mu bylo rodinou nařízeno. Dále pak dodává: „...Pavel byl vždy přesvědčený, že to manželství nebude fungovat“ [str. 11]

Frabrizia Mello, jedna z žalobcových sester, upřesňuje zvláštní vztah, který měl Pavel jako jediný mužský potomek k rodičům.

Popisuje také zvláštní mentalitu své rodiny, kde smysl pro čest a povinnost byly absolutním rozkazem.

Pavel byl přinucený ke svatbě, protože „*kdyby se rozhodl jinak, zpretrhali by s ním všechny svazky, tím jsem si jista*“.

 [str. 13]

Podobným způsobem vypovídá i svědkyně **Mello Elderina**, další sestra žalobce: „*Pavel ...se vůbec nechtěl ženit a byl k tomu donucen. Byli jsme to my, kdo rozhodl o svatbě*“:[str 15]

Dodává také: „*Slyšela jsem Pavla vícekrát se vyjádřit, ještě před svatbou, negativním způsobem nerozlučitelnosti manželství; říkal otevřeně, že se žení, protože už dál nemůže, a jestli věci nepůjdou dobře, tak se rozvede; ... Můj bratr, když se oženil v kostele neměl v úmyslu být s Františkou navždy*“.[str. 16]

I tato svědkyně potvrzuje, že otec brzy litoval, že svého syna přinutil k manželství.

Stejného obsahu je i výpověď **Nilly Pizza**, přítelkyně žalobce a jeho sester, protože byla jejich sousedkou. Potvrzuje povrchnost vztahu, nezralost a zájmy dvou mladých, které se týkaly všeho jiného jen ne manželství, těhotenství pár měsíců po jejich seznámení, Pavlův naprostý odpor k manželství, železná vůle rodiny pro uzavření manželství.

Dodává: „*Pavel když se ženil nebral vážně manželské povinnosti, chtěl pokračovat ve své kariéře fotbalisty a říkal: „teď se ožením a pak se uvidí ...teď se ožením, jestli se mi to nebude líbit, tak se rozvedu*“.

 [str. 18]

Na závěr byla vyslechnuta jako svědkyně matka žalobce (otec zemřel), paní Filamberta Caucuzzo.

Říká: „*Vložila jsem se do toho, když jsem se dozvěděla, že dívka otěhotněla, a protože Pavel si ji nechtěl vzít*“.[str. 20]

Dodává, že vyžadovala na synovi, aby se oženil a ihned se začala starat o přípravy na svatbu. Na konec dodává, že Pavel byl vždy smutný, ale ona se ho neptala na důvod, protože oba dva znali důvod jeho smutku.

Na základě toho, co bylo uvedeno, věřím, že oba dva důvody pro neplatnost manželství budou kladně potvrzeny. Je třeba také uvést, že okolnosti případu a uplynulý čas by nemusely být pro žalobce nepříznivé. - Boloň, 21. prosince 2006.

Advokát

PŘIPOMÍNKY OBHÁJCE SVAZKU

SKUTKOVÁ PODSTATA

Po přečtení žaloby, ve které Pavel MELLO uvádí, že se seznámil s Františkou ARAS, hezkou dívkou, do které se zamiloval a navázal s ní ihned od začátku intimní styk tak, že dívka otěhotněla. Tato zpráva byla pro něj jako „rána“, protože nemyslel vůbec na manželství, ale jen na fotbal, který hrál profesionálně. Kromě toho, Pavel kvůli Františce ukončil předchozí známost, čemuž jeho matka nebyla ráda a takovéto chování nazvala jako nekorektní a urážející pro rodinu a zavrženíhodné ze strany přátel a známých. Současně a bez Pavlova vědomí, matka začala s přípravami na svatbu, a dokonce stanovila i termín. Vypovídá, že Františka byla spokojená, mluvila o manželství, zatímco Pavel cítil, „že se pod jeho nohama otvírá propast“. Když Františka přišla o dítě, Pavel doufal, že se svatba oddálí „sine die“, ale spletl se, protože ani jeho rodiče ani Františka o něčem takovém neuvažovali a neviděli jinou možnost než sňatek. Pavel se musel ženit, i když s Františkou neměl vůbec nic společné a považoval ji za nezralou pro manželství, na které se ona dívala pouze jako na hru a možnost odejít z domu a věnovat se činnosti, které nebyly v souladu s rodinným životem“, a on sám ze všeho nejvíce toužil věnovat se sportu, a proto byl přesvědčen, že manželství nebude šťastné. Musel se oženit, protože by jinak způsobil velkou ránu své matce, která by jej jinak už nepřijala domů a jeho život jako syna rodiny by byl nenávratně ztracen.

Proto v souladu se vztahy, které měl vždy se svými rodiči a s tím, jak ho vychovali se podvolil jejich vůli a oženil se s výhradou, že se rozvede, pokud manželství nebude fungovat. Svatba byla uzavřena 31. července 1983. Rozvod se uskutečnil v roce 1995, i přes narození syna. V závěru žaloby potvrzuje, že manželství trvalo asi 12 let, což bylo také díky smutným událostem nebo nemocem, které přinutily Pavla oddálit uskutečnění jeho plánu rozvést se.

IN DIRITTO

A) Vliv vážného strachu.

Záležitost se řídí kán. 1103, který říká: „neplatné je manželství uzavřené pod vlivem násilí nebo vážného strachu, způsobeného z vnějšku i neúmyslně, kdy je dotčený nucen zvolit manželství, aby se zbavil násilí nebo strachu“.

Násilí může být fyzické („vis absoluta“), kdy chybí úplně vůle, a psychické („vis compulsiva“), které spočívá ve výhrůžkách, které vůli tak oslabí, že osoba učiní prohlášení, především ve vůli manželství, které by jinak bez výhrůžky neučinila („coactus tamen volui“).

Mezi nástroje násilí mohou patřit také výhrůžky, které mohou ovlivnit osobu, aby měla ohled na okolnosti případu, jako na věk, pohlaví, stav osob, mentalitu, výchovu. Kromě toho výhrůžky musí být nespravedlivé a pozorovatelné; je nesprávné když je vyhrožováno druhým, aby udělali to, co nechtějí.

B) Vyloučení nerozlučitelnosti.

K tomuto viz kán. 1101, který říká: „§1. Předpokládá se, že vnitřní souhlas odpovídá slovům nebo znamením použitým při uzavírání manželství. §2. Neplatně se uzavírá manželství, jestliže jedna nebo obě strany vylučují pozitivním úkonem vůle samo manželství nebo některý podstatný prvek manželství nebo některou podstatnou vlastnost.“

Tyto předpisy se řadí mezi ty, o kterých se nyní bude mluvit:

Kán. 1055: „§1. Manželský svazek, kterým muž a žena mezi sebou vytvářejí nejvnitřnější společenství celého života, zaměřené svou přirozenou povahou na prospěch manželů a na zplnění a výchovu dětí, je mezi pokřtěnými povýšen Ježíšem Kristem na svátost. §2. Proto mezi pokřtěnými nemůže být platná manželská smlouva, která by nebyla svátostí“.

Kán. 1056: „Podstatnými vlastnostmi manželství je jednota a nerozlučitelnost, které nabývají v křesťanském manželství zvláštní pevnosti z důvodu svátosti“.

Kán. 1057: „§1. Manželství je vytvářeno souhlasem stran zákonně projeveným mezi osobami právně způsobilými; žádná lidská moc nemůže tento souhlas nahradit. §2. Manželský souhlas je úkon vůle, jímž se muž a žena sami sobě navzájem neodvolatelnou dohodou odevzdávají a přijímají za účelem vytvoření manželství“.

IN FATTO

Vzhledem k neplatnosti manželství, ve smyslu kán. 1103, po přečtení soudního spisu instruktora, výpovědí žalobce a svědků, níže podepsaný považuje fakta uvedená Pavlem MELLO jako základ pro neplatnost, za prokázaná i ve smyslu strachu „vis compulsiva“ a výhrůžek. Důkazy jsou jednoznačné.

Vhledem k neplatnosti manželství pro nerozlučitelnost, se v soudním spisu objevují následující prohlášení:

- strana žalující (str. 7, 8.14)
- matka žalobce (str. 20.13-14)
- svědkyně (str. 18.14)

všichni se shodují, že strana žalující vylučovala nerozlučitelnost svazku.

Z toho co je výše uvedené, zvážené jak ve skutku, tak i v právu, níže podepsaný prohlašuje, že nemá nic, co by bránilo přijetí žádosti o neplatnost projednávaného manželství v obou bodech žaloby.

Obhájce svazku